

Αριθ. 11. 25 Μαΐου 1832.
"Ετος Α'
ΤΕΤΡΑΡΤΗ. — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ,

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετήσια, Φόνοις 36.

Εξαμηνιαία 18.

Τριμηνιαία 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις ἢ Ταχυδρομείῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Σπεύδωμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀκόλουθον ὑψηλὴν πρᾶξιν τῆς Συμμαχίας, κοινοποιηθεῖσαν πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις. Ἡ πρᾶξις αὕτη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ χρόνος τῆς, ὑπογράφη ἐν Λονδίῳ πρὶν τῆς εἰδήσεως τῆς συστάσεως τῆς ἐνεστάσης Κυβερνήσεως.

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῇ Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν 26-14 Ἀπριλίου 1832 συνεδριάσεως, ἐν Λονδίῳ.

Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας, Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ρωσίας, συνελθόντες εἰς σύσκεψιν, δίδουσι τὴν προσοχὴν των εἰς τὰς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐλθούσας εἰδήσεις τὰς μέχρι τῆς 21/9 Μαρτίου, καὶ ὀρίζουσι τὰ ἀκόλουθα.

Τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον εἶδε μὲ ἀληθινὴν εὐχρίστησιν, ὅτι ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος (ἀφοῦ ἔλαβε τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ὑποστηρίξεως, τὴν ἑποῖαν οἱ Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Αὐλῶν διετάχθησαν νὰ χορηγήσωσι πρὸς αὐτὴν διὰ τοῦ Πρωτοκόλου τῆς 7 Ἰανουαρίου 1832) ἦτον ἡ διακήρυξις γενικῆς ἀμνηστίας περὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων.

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἠδυνήθη νὰ κατανοήσῃ τὰ αἰτίαι, τὰ ὁποῖα παρεκίνησαν τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον εἰς τὸ νὰ χορηγήσῃ πρὸς αὐτὴν τὸ ὑποστήριγμα τῆς Συμμαχίας.

Τὸ Συμβούλιον τῶντι δὲν ἐννοῶσε νὰ συντρέξῃ εἰς τὸν θρίαμβον Κόμματος, οὔτε νὰ φέρῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑλλάδος προσωπικὰς ἐκδικήσεις καὶ ἀντενεργείας.

Δὲν ἐννοῶσε νὰ χορηγήσῃ τὸ ἠθικὸν τῆς ἡ στρατιωτικὸν ὑποστήριγμα εἰς σύστασιν ἐξαιρετικῶν Δικαστηρίων, οὔτε εἰς παραδοχὴν μέτρων, τὰ ὁποῖα οὔτε ἐξ ἐνὸς μέρους, οὔτε ἐξ ἄλλου δὲν ἤθελεν εἶσθαι σύμφωνα μὲ τὸν τακτικὸν καὶ κανονικὸν δρόμον τῶν νόμων.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἦτον νὰ προλάβῃ τὰ ἐπικείμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα δυστυχήματα ἐμφυλίου πολέμου, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νὰ πέσῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν ἀναρχίαν.

Τὸ Συμβούλιον ἔχει σήμερον λόγους νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι εἰς βραχὺ διάστημα καιροῦ ἡ Ἑλλὰς θέλει ἰδεῖ νὰ φθάσῃ καὶ νὰ συστηθῇ ἐν αὐτῇ Διοικήσις ὠργανισμένη ἐν ὀνόματι τοῦ νέου ἡγεμόνος τῆς. Κατὰ συνέπειαν οἱ Ἀντιπρέσβεις διατάττον-

ται νὰ κηρύξωσιν ἐκ νέου, ὅτι ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις θέλει λάβει εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὅλην τὴν ὑποστήριξιν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐπὶ ῥητῇ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ μὴ δοθῇ ἐκρίσις εἰς καμμίαν ἐπιθυμίαν πρωτοτικῆς ἐκδικήσεως, τοῦ νὰ μὴ ὑπάρχωσιν οὔτε κριτήρια ἐξαιρετικὰ, οὔτε ἐκτακτοὶ δικαστικαὶ ἐπιτροπαί, καὶ τέλος τοῦ νὰ μὴ γένῃ καμμία πώλησις ἐθνικῶν γαιῶν, οὔτε νὰ ληθῇ κανὲν μέτρον, ῥέπον ἐἰς τὸ νὰ προξενήσῃ εἰς τὸ νέον Κράτος τῆς Ἑλλάδος χρηματικὰς ἀμνηχανίας.

Ἄν ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις συμμορφωθῇ μὲ τοὺς ὅρους τούτους καὶ διοικήσῃ μὲ μετριότητα καὶ δικαιοσύνην, οἱ Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Αὐλῶν καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ναυτικῶν Δυνάμεων ἐπιφορτίζονται νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅλα τὰ ἐπ' αὐτοῖς μέσα τὰ συντελοῦντα εἰς τὸ νὰ σέβωνται οἱ νόμοι, καὶ νὰ διαφυλάττεται ἡ κοινὴ ἡτυχία.

ΤΑΔΕΥΡΑΝΑ,
ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ,
ΛΕΙΒΕΝ, ΜΑΤΟΥΣΚΕΥΙΤΣ.

Ἐγκύκλιος.

Ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κ. Ἀντιπρέσβεις, τοὺς Ναυάρχους τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ τοὺς Προξένους τῶν ἄλλων Δυνάμεων.

Συμπτώματά τινα πειρατείας ἐφάνησαν κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος. Ἡ Κυβέρνησις ἡτοίμασε στολίσκον, ὁ ὁποῖος τεθεῖς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀντιναυάρχου Κ. Κριεζῆ περιπλέει ἤδη τὰ ὑποπτα μέρη.

Ἐχομεν πεπεισθῆναι, ὅτι ἐγγύς εἶναι ἡ ἐπάνοδος τῆς ασφαλείας τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον δικαίως φόβος ἐτάραξεν ἐσχάτως. Δέχθητε, κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Μαΐου | 4 Ἰουνίου 1832.

Ο Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀρ. 9.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προνοουμένη περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ὁρφανοτροφείου, εἰς τοῦ ὑποίου τὴν σύστασιν ἐδαπάνησε τὸ ἔθνος μεγάλας ἄχρι τοῦδε ποσότητας, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ βελτιωθῇ, καθ' ὅσον ἐνδέχεται, τὸ κατάστημα τοῦτο.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ τούτου ἔχθεσιν τῆς ἐπιτῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, συνωδευμένη μὲ τὰς ἐγγράφους πληροφορίας τοῦ Κυρίου Γ. Κωνσταντῆ, ἐπιστάτησαντος ἄχρι τοῦδε περὶ τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ τοῦ καταστήματος ἀξίως τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ / ACADEMY OF ATHENS

Ἐπιδιόρθωσις. — Διοικητὴς τῆς Ἀρχαρχιδίας διω-
ρίσθη ὁ Κύριος Γεώργιος Κυριακὸς, καὶ ὄχι ὁ Κ.
Κωνσταντῖνος Κυριακὸς, ὡς κατὰ λάθος εἶναι γεγραμμένον
εἰς τὸ υπ' Ἀρ. 143 διάταγμα δημοσιευθὲν εἰς τὸ τελευταῖον
φύλλον τῆς ἔθν. Ἐφημερίδος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

—Τὸ Παρίσιον εἶναι ἀδιακόπως ἥτυχον, καὶ ἤρχισε νὰ ἐπαίρχεται ὡπποσδήποτε ἡ φαιδρότης εἰς τοὺς πεφθισμένους κατοίκους. Ἡ χιλιέρα, βλέπομεν ἀσμένως, ὅτι ἀκατάπαύτως παρακμάζει. Ὁ καιρὸς ἔγενε προσέτι καλός· ὅθεν ἤγον ἐλπίς νὰ ἐξακολουθήσῃ παρακμαζούσα ἡ νόσος. Ὁ Κύριος Περέρριος λέγεται ὅτι εἶναι καλῆτερα, ἀλλ' ὅμως ἐνομίζετο κινδυνῶδες τὸ νὰ τὸν μεταφέρωσιν, ὥς ἤθελον κατὰ τὸ παρελθόν Σάββατον, ἐκ τῆς δημοσίου εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ

Ἡ συγκατάθεσις αὕτη τῆς Ῥωσίας, οὕσα τὸ ἐπίμετρον τῆς τῶν Δυνάμεων ὁμοιοῦς ὡς πρὸς μίαν τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἀφορῶσιν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, δὲν ἡδύνατο νὰ ἀναβληθῇ πλειότερον. Εἴπομεν κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ διάστημα πολλῶν μηνῶν, ὅτι κἀνεῖς δὲν ἐβουλεύετο νὰ περιστείλῃ τὴν Βελγικὴν ἐπανάστασιν, εὔτε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς συνθήκας τοῦ 1815 ἔτους. Αἱ δύο ἀρκτικαὶ Αὐλαὶ αἱ διὰ δεσμῶν αἵματος καὶ φιλίας συμμαχοῦσαι μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Ὁλλανδίας, ἔκριναν ἀρμόδιον, δι' ἀπλὴν πρὸς αὐτὸν φιλεφροσύνην, ν' ἀναβάλῃ πρὸς καιρὸν τὴν οὕτως ἀναγκαστῶς εἰς τὴν δύνανται τῶν περιστάσεων ὑποχωρηθεῖσαν ἀπόφασιν. Μετεχειρίσθησαν δὲ πάντα συνδιαλλακτικὸν τρόπον διὰ νὰ πείσωσι τὸν Βασιλέα Γουλιέλμον νὰ ἐνδώσῃ ἐκούσιως, καὶ ἡ διπλωματία κατὰ τὰς οἰκιακὰς ταύτας διαπραγματεύσεις, καὶ κατὰ τὰς δημοσίας συζητήσεις περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ἐδείχθη καὶ εἰλικρινὴς καὶ συνδιαλλακτικὴ. Ἀπῆρτετο τέλος πάντων ἀπὸ τὰ γενικὰ ταῦτα συμφέροντα ταχεῖα διάλυσις τοῦ ζητήματος. Ἡ Αὐστρία πρώτη προῆλθε καὶ ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι ἐπιτοίμη· μετ' οὐ πολὺ δ' ἠκολούθησεν αὐτὴν ἡ τῆς Πρωσίας Αὐλή· καὶ ἡ Ῥωσία ἀνέβαλεν, ὡς εἴπομεν, εἰς τὸν ἀφύεκτος ἀπαιτούμενον καιρὸν διὰ τὴν ἄφικσιν τῶν γραμματοκομιστῶν. Ὅσον δὲ δετικὰς διαβεβαιώσεις καὶ ἂν μᾶς ἔδωκαν οἱ προεϊττάμενοι τῶν πραγμάτων πολιτικοί, μὲ ἐνδόμυχον πεποιθήσιν δυνάμεθα σήμερον εὐαρέστως νὰ διαγγείλωμεν, ἀντι ἐλπιδῶν, πράγματα τετελειωμένα. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 11 Μαρτίου ἐξεπλήρωσε τιμιουργῶς τὴν ὁποίαν ἐπηγγελθῇ ὑπὸ τῆς ὥς πρὸς τὸ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζήτημα καὶ τὴν στερέωσιν τῆς καθολικῆς εἰρήνης. Τὸ οὖν δυσδιάλυτον φαιόμενον ζήτημα ἀπεφατίσθη ἤδη, καὶ ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέρας θέλει φανῇ καλὴ ἐργὴ ἡ ἀξία τῆς ὑπερηστίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμον εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἵτινες, διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὴν καθολικὴν εἰρήνην, ὑπέφερον τὰς φονασκὰς τῶν σιατιστῶν, καὶ ἐκινδύνευσαν νὰ φανῶσι προσωρινὰ ἀντισημοτικοί.

Διατάττει.

Η ἐπιστάσια καὶ διεύθυνσις τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ὀρφανοτροφείου ἀνατίθεται ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὴν φροντίδα τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Οἱ Κύριοι Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, Θεόκλητος Φαρμακίδης καὶ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος διορίζονται μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς.

Ἰδιαιτέροι κανονισμοὶ θέλουν προσδιορίζει τὰ καθήκοντα τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ δὲ ἐπικύρωσις του μένει εἰς τὴν Κυβερνήσιν.

Ο μισθὸς τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς προσδιορίζεται διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 10 διατάγματος.

ΣΤ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Μαΐου 1832

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΓΓΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἄρ. 14. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ὁφείλουσα, κατὰ συνέπειαν τοῦ γ' ἀρθροῦ τοῦ ὑπ' Ἄρ. 9 διατάγματος, νὰ κανονίσῃ τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπιτροπῆς·

Διατάττει.

Α. Τὸ πρῶτιστον χρέος τῆς Ἐπιτροπῆς θελεῖ εἶναι ἡ συντήρησις τοῦ καταστήματος τούτου, καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδαγωγίας τῶν ἐν αὐτῷ ὑποτρόφων.

Β. Ὁ Κύριος Γρηγόριος Κωνσταντᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν ἐπιστάσιν καὶ φροντίδα τῆς οἰκονομίας τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Γ. Ἡ ἐπιμέλεια ἡ περὶ τὴν διατροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ τὴν λοιπὴν τῶν ὑποτρόφων δίαιταν, μ' ὅλον ὅτι ἀνατίθεται ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Κύριον Κωνσταντᾶν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, εὖχ' ἤττον ὁμοῦ θέλουν φροντίζει μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλλα δύο τῆς Ἐπιτροπῆς μέλη, ὥστε ἡ δίαιτα αὕτη, βαίνουσα τὸν μεταξὺ ἐλλείψεως καὶ ὑπερβολῆς ὅσον νὰ ἔχῃ πρῶτιστον σκοπὸν τὴν ὑγείαν καὶ εὐεξίαν τῶν ὑποτρόφων.

Δ. Ἐπειδὴ ἡ περὶ τὴν δαπάνην ἐνδεχομένη οἰκονομία πρέπει νὰ προηγήται εἰς τὰς περὶ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ καταστήματος τούτου σκέψεις, διὰ τὴν πρὸς τὸν Γαμείου ἀρχηματίαν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων, καὶ ἐπομένως τῶν ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ, εἰ δυνατόν, κατὰ τὸ ἥμισυ· ἐπὶ τούτῳ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου θελεῖ ἐξετάσει δημοσίως τοὺς ὑποτρόφους τοῦ καταστήματος τούτου, συμπαραδρευόντων καὶ τῶν διδασκάλων, καὶ θελεῖ ἀποβάλλει ἀνυπερθέτως, ἅ, ὅλους, ὅσοι ὑπερβαίνοντες τὰ 16 ἔτη, δὲν ἐκχρησφόρησαν ἀναλόγως τῆς διατριβῆς των εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, καὶ ὅ, ὅλους, ὅσοι ἔχοντες γονεῖς ἱκανοὺς νὰ τοὺς διαθρέψωσιν, ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὸ δικαίωμα τῶν ἀπόρων ὀρφανῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ὅλους τοὺς δυσχάτους, ταρξίας καὶ ἀτάκτους, τῶν ὁποίων ἡ διαγωγή ἐπιφέρει πρόσκομμα καὶ εἰς τὴν παιδαγωγίαν τῶν ἄλλων· εἰς δὲ τὸ ἐξῆς δὲν θέλουν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὸ κατὰ τὸν τοῦτο οἱ ὑπὲρ τὰ 14 ἔτη παῖδες.

Ε. Οἱ μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτὴν ἐναπολειφθησόμενοι θέλουν περιορισθῇ εἰς τρόπον ὥστε, χωρὶς νὰ τοὺς ἀφαιρεθῇ ἡ ἀναγκαία ἐλευθερία, νὰ καθυποβληθοῦν εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς τοῦ Ὀρφανοτροφείου κανόνας, ὑποτασσόμενοι ἀγογγύστως εἰς τὸ παραδεδεγμένον τῆς ἀνατροφῆς των σχέδιον.

ΣΤ. Ἐπειδὴ ἡ θέσις τοῦ γενικοῦ ἐπισταστοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου κρίνεται τοῦ λοιποῦ περιττὴ, ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Κ. Α. Καμπάνης, ὅστις ἤτον ἄχρι τοῦδε ἐπιφορτισμένος αὐτὴν τὴν ἐπιστάσιν, παύει εἰς τὸ ἐξῆς.

Ζ. Τὸ Ἑλληνικὸν τοῦ Ὀρφανοτροφείου σχολεῖον νὰ βελτιωθῇ εἰς τρόπον, ὥστε οἱ ἐν αὐτῷ διδασκόμενοι παῖδες, προκαταρτιζόμενοι ἀποχρόντως εἰς τὴν προγονικὴν των γλῶσσαν, νὰ ἦναι ἱκανοὶ, μετὰ τὴν ἐξοδὸν των ἀπὸ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, νὰ σπουδάζουν καὶ ἄλλα μαθήματα ὑψηλοτέρας θεωρίας.

Η. Τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν νὰ διατηρηθῇ βελτιούμενον ὡσαύτως, καθ' ὃν τρόπον ἐγκρίνη προσφρονώτερον ἡ Ἐπιτροπὴ.

Θ. Ὁ διδασκαλὸς τῆς ἐπιστημονικῆς Μουσικῆς διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κ. Κωνσταντᾶς ἐκθέτει εἰς τὴν ἀναφορὰν του, νὰ ἐξακολουθῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, παραδίδων τὴν τέχνην αὐτὴν κατὰ τὸ σύστημά του.

Ι. Τὸ ἐργαστάσιον τῆς ῥαπτικῆς νὰ ῥυθμισθῇ εἰς τρόπον ὥστε, χωρὶς ἀνάγκην πρωτομαίστορος, νὰ ῥάπτωνται τὰ ἀναγκαιότερα τῶν ὑποτρόφων ἐνδύματα ἀπὸ μόνους τοὺς πέντε κατὰ τὸ παρὸν ἐργαζομένους ἐν αὐτῷ τεχνίτας.

ΙΑ. Τὸ ἐργαστάσιον τῆς βιβλιοδετικῆς νὰ τύχῃ ἀναλόγου ἐπιμελείας, ὥστε νὰ διδάσκωνται τὴν ἐπωφελεστάτην αὐτὴν τέχνην ὅχι τέσσαρες μόνον τῶν ὑποτρόφων, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ περισσότεροι.

ΙΒ. Ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Κυβερνήσεως σχέδιον περὶ συστάσεως καὶ ἐνός σκυτοτομικοῦ ἐργασταρίου, διὰ νὰ γίνωνται τὰ ἐμβάδια (παπούτσια) τῶν ὑποτρόφων καὶ εὐθηνότερα καὶ στερεώτερα, ῥαπτόμενα ἐντὸς τοῦ καταστήματος μὲ δέρματα προμηθευμένα ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν, ἢ τὴν Θεσσαλίαν.

ΙΓ. Ὅταν οἱ χρηματικοὶ πόροι τοῦ ἔθνους τὸ ἐπιτρέψωσιν, ἡ Ἐπιτροπὴ θελεῖ καθυποβάλλει εἰς τὴν Κυβερνήσιν καὶ λογαριασμὸν ὑποθετικὸν περὶ τῆς εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ὀρφανοτροφείου μετοχετεύσεως τοῦ μίαν ὥραν μακρὴν ἀναδρύοντος ὕδατος, διὰ νὰ ἐπαρκῇ, ποτιζόμενος ὁ κῆπος εἰς τὴν διατροφήν των ἐν τῷ καταστήματι.

ΙΔ. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν διδασκάλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου θελεῖ πληρόνεσθαι διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ ὑπ' ἀρ. 15 διατάγματος.

ΙΕ. Ἡ Ἐπιτροπὴ θελεῖ ἐνασχοληθῇ περὶ τὴν σύνταξιν σχεδίου, ἀφορῶντος τὴν τακτικώτερον τοῦ Ὀρφανοτροφείου διοργανισμόν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρύθμισιν, τὸ ὁποῖον θελεῖ καθυποβάλλει διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΣΤ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΓΓΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αἱ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Μιδρίτου εἰδήσεις ἡμῶν δι-
καίουσι καὶ ἐπιβεβαιώνουσι τὴν ἐλπίδα, τὴν ὁποίαν δε-
κνύουσι αἱ Ἀγγλικάι ἡμερίδες, ὅτι ἡ Ἰσπανία θέλει
μεῖν εὐδαιμόνεια κατὰ τὸν προσεγγίζοντα πόλεμον τὸν ἐν τῇ
Πενυγαλῖᾳ. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν, καθὼς εἰς ὅλας τὰς
δυοῦν ὑποθέσεις, αἵτινες δι' ἐξ ὁλοκλήρου ἔχου ῥ-
ῥυθμικὴν δύναμιν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἡ εἰρηνική
ἐκδοὺς τῆς Γαλλίας, μετὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐπιβεβαιώ-
ται τῇ ἐλπίδι, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡσυχάζει τὰ συμφέροντα ὅλη
Εὐρώπης ἐκστρατεία τοῦ Δὸν Πέτρου. Ἐκ πάντων οἰω-
νύεται ἡ εὐκολία εἰς τὸν Δὸν Πέτρον καὶ περὶ τὰ
μέτρα τοῦ Μοῖου θέλομεν ἀκούσει ἀμφιβολίας κάποιον
πρόγραμμα τελειωτικόν.

Ἐπιστολὴ τις ἐξ Ἀλγερῶν λέγει ὅτι ὁ στρατηγὸς
Παλαριὸς καὶ διάφοροι ἄλλοι τῶν φυγαδῶν Ἰσπανῶν ὄργα-
νίζουσιν ἐκστρατείαν, διὰ νὰ ἐνδύσῃ μετὰ τὸν Δὸν Πέτρον ἐν
τῇ Τυρκίᾳ.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης τῆς 1 τοῦ
Ἀπριλίου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς ἐκ Βερολίνου, ἀπὸ τῆς 29 τοῦ
Μαρτίου. Λέγεται ὡς βεβαίον ὅτι θέλει συγκροτηθῇ ἐν Βερο-
λίῳ Σύλλογος τῶν Γερμανῶν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς
Γερμανίας, καὶ ὅτι θάλου ἐλθεῖ ἐπὶ τοῦτο ἐντὸς ὀλίγου
πρόσθεν. ἐκ τῶν σημαντικωτέρων Πολιτειῶν τῆς Γερμανί-
ας. Ἐὰν ἡ εἰδησις αὕτη ἔχη τι βεβαίον, ἔχομεν νὰ
προσδεδωκέναι ἐπιφελὴ βελτίωσιν ὡς πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν
διοργανισμὸν τῆς Γερμανικῆς ἑνώσεως. Ὁ στρατὸς τῇ
ἑνώσει πιθανὸν ὅτι θέλει συσταθῇ τότε ὁμοειδέστι-
ρον, καὶ ὁργανισθῇ οὕτως, ὥστε νὰ εἴναι ἐτοιμότερος
εἰς ἐνέργειαν. Λέγουσι προσέτι ὅτι εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν πο-
λεμικῶν ἐτοιμάζονται περὶ τούτου σχέδια διὰ νὰ προτε-
θῶσιν εἰς τὸν Σύλλογον.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς λέγει: — Μανθάνομεν ὅτι μετὰ τὴν
ἐκδοσιν τῶν νέων ψηφισμάτων καθορᾶται μέγας ἀναδρασμός
ἐν τῇ Πολωνίᾳ. Ὁ στρατάρχης Πασκεύιτς λέγεται ὅτι
ἔδειξε κάποιαν ἀνησυχίαν περὶ τούτου, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς
διαβεβαιώσεως αὐτοῦ, ὅτι δὲν εἶχε νὰ φιδῇ κάμμιν ἀ-
παρέσκειναν, οὔτε ἀντίστασιν παρὰ τῶν Πολωνῶν, κατε-
πίσθη ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ συσσωματώσῃ τὴν Πολωνίαν με-
τὰ τὸ Ῥωσικὸν Κράτος, παραχωρῶν ὅμως εἰς αὐτὴν χωριστὴν
διοίκησιν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ προσμένῃ τις κάμμιν ἀν-
τίστασιν φανεράν· πλὴν θέλουσιν ἀποφύγει οἱ Ῥῶσοι τὴν
αὐξάνουσαν ἀπείχθειαν, ἣτις συζητᾷ ἀποδίδει ὀλεθρία
μόνον εἰς τὸν καταφρονούντα αὐτήν. Τί δύναται νὰ κάμῃ
ἔθνος ὁλόκληρον ἐλθὼν εἰς τὴν ἀπελπισίαν, πολλάκις ἔγχε
νὰ τὸ ἰδωμεν. Ὁ στρατάρχης Πασκεύιτς πιθανὸν ὅτι δὲν
ἀγνοεῖ ταῦτα, καὶ αἰσθάνεται τὴν εὐθύνην του. Βεβαιούται
ὅτι ἐξέδωκεν ὁ αὐτὸς νέας διαταγὰς πρὸς τὸν στρατὸν, καὶ
ἐδιπλασίασε πανταχόθεν τὰ προφυλακτικὰ μέτρα του. Ἐν
τούτοις δὲ ἡ ταλαιπωρία εἶναι μεγίστη εἰς τὴν Πολωνίαν,
καὶ καθ' ἑκάστην αὐξάνει, ἐπειδὴ ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα
εὐρίσκονται εἰς στάσιν. Τὰ τρέφιμα εἶναι κατ' ὑπερβολὴν
σπάνια, καὶ ἐὰν δὲν προμηθεύσῃ τὸν τόπον ἡ Κυβερνησις
μετὰ τὰς ἐξωθεν εἰσαγωγὰς, ἡ ταλαιπωρία θελεῖ αὐξήσῃ ἐτι
μᾶλλον, καὶ θέλει ἐπιφέρει νέας συμφορὰς, κινῶσα τὸν
λαὸν εἰς ἀπηλπισμένας παρεκτροπὰς.

Ἡ αὐτὴ ἑφημερίς τῆς Αὐγούστης τῆς 11 τοῦ
Ἀπριλίου δημοσιεύει τὰ ἑξῆς, ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πο-

λωνίας, 2 Ἀπριλίου: — Ὅλα τὰ ἐν τῇ Πολωνίᾳ Ῥωσικά στρα-
τεύματα εὐρίσκονται εἰς κινήσιν. Κάμποσαι μοῖραι μελλοῦσι
νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς διαφόρα μέρη καὶ φαίνεται ὅτι ἀ-
φῆθη ὁλοτελὴς τὸ πρῶτον σχέδιον τοῦ νὰ διασκορπισθῶ-
σι τὰ στρατεύματα. Πολλὰ συντάγματα, ἐπανελθόντα εἰς
τὴν Ῥωσίαν, ὠπισθοδρομήσαν πάλιν εἰς τὴν Πολωνίαν.
Καὶ δύο ἀκόμη μοῖραι πεζοῦ στρατοῦ διετάχθησαν νὰ ὑ-
πάγωσιν εἰς τὰς αὐθεντίας, ὅπου μέλλουν νὰ στρατοπε-
δεύωσιν οὕτως, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐρχονται ὅσον τά-
χιστα εἰς τὴν Ὀδησσόν. Λέγεται ὅτι γίνονται προπαρασ-
κευαὶ εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον δι' ἐμβάσιν 15,000 ἀνθρώπων.
Τὰ μέτρα ταῦτα φαίνεται ὅτι συνέχονται μετὰ ὑψηλότερον
τινὰ ἄλλον πολιτικὸν σκοπὸν. Νομίζουσιν τινὲς ὅτι αἱ κα-
θοπλίσεις αὗται ἔλαβον ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ
Μεχμέτ Ἀλλῆ, καὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ βοηθήσωσι τὴν
Πόρταν, διὰ νὰ παραλυθῇ ἡ ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου μεγάλη
ἐπὶ ῥοιὰ τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλοι φρονοῦσιν ἄλλως. Ταῦτα
ὅλα ὅμως εἶναι εἰκασίαι, αἵτινες δὲν στηρίζονται μέχρι
τοῦδε εἰς κινὴν γνωστὴν πρᾶγμα. Φαίνεται δὲ πιθανόν, ὡς
ἐκ τῶν παραδεχθέντων μέτρων, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Ῥωσι-
κῆς Αὐλῆς εἶναι τὸ νὰ συναθροίσῃ μέγαν ἀριθμὸν στρατευ-
μάτων πλησίον τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν, εἰς τὰς
ὁποίας ἠκολούθησαν ἤδη πλείστου λόγου ἄξια συμβεβηκό-
τα, καὶ πιθανόν νὰ ἠκολουθήσωσι καὶ ἄλλα, ὥστε νὰ δύ-
ναται ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς νὰ μεταχειρίζεται τὴν ἐπὶ ῥοι-
άν του. Ὁ Πριγκιψ Πασκεύιτς λέγεται ὅτι εἶναι ὅλος ἐνη-
σχυλημένος εἰς στρατιωτικὰς διατάξεις, ἔχων περὶ τούτων
ἀλληλογραφίαν πρὸς τινὰ ἐνδοξον Γερμανὸν στρατηγόν. Τοῦ-
το τῇ ἀλήθειᾳ δὲν φαίνεται ὅτι δεικνύει μακροχρόνιον διὰρ-
κειν τῆς εἰρήνης, περὶ τοῦ ἂν πιστεύσωμεν τὸ ἀξίωμα
ὅτι, διὰ νὰ ἔχη τις βεβαίαν τὴν εἰρήνην, πρέπει
νὰ ἐτοιμάζεται διὰ τὸν πόλεμον. (Ἐφ. Μάλτας.)

Περὶληψις γράμματος ἐξ Ἀλγερίου ἀπὸ τῆς 29 τοῦ Μαρ-
τίου. — Πρὸ ὀλίγου ἐδέχθη ὁ ἀρχιστράτηγος εἰς ἀκρόασιν
τοὺς πρέσβεις Καλίφου τινὸς κατοικοῦντος τὴν μεγάλην
ἔρημον, εἰς 23 περίπου λεύκας ἀπὸ τοῦ Ἀλγερίου. Ἡ φυλὴ
ἐκείνη, ἣτις ἔχει 3000 σχεδὸν ἰππεῖς, ἐπὶ τρεῖς ἑκατον-
ταετηρίδας ἀπηρνήθη τὴν πρὸς τὸν Δατὴν συνδιαλλαγὴν.
Μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν περὶ τινος συμμαχίας μετ' αὐτοῦ,
ὑπὸ τὴν ἐμφύονα διεύθυνσιν τοῦ Διοικητοῦ ἡμῶν, ἣτις δύ-
νεται τέλος πάντων νὰ ὠρελῇ τὸ μετὰ τῆς Κωνσταντί-
νης ἐμπορίον μας. Αἱ βροχαὶ εἶναι πάντοτε ἀδιάκοποι, καὶ
κατασταίνουν πολλὰ δυσάρεστον τὴν πόλιν. Τα πλείωτερα
στρατεύματα κοιμῶνται πάντοτε ἐπὶ τῆς ψιλῆς γῆς, καὶ
δύνανται νὰ προέλθωσιν ἐκ τούτου ἀσθένειαι. Οἱ Μαῦροι,
οἵτινες φοβοῦνται μὴ βιολῶσι νὰ δώσωσι καταλύματα εἰς
τοὺς στρατιώτας, ἐπιμελοῦνται νὰ χρηργῶσι τὸν εἰς αὐτοὺς
ἐπιβαλλόμενον φόρον. Τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ἐπληρώθη εἰς με-
τρητὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν διχοφύων φυλῶν, οἵτινες τὸν
ἐσύναξαν ὕστερον ἀπὸ τοὺς ὁμοθρήσκους των. Ἐξετελέσθη δὲ
τὸ μέτρον τοῦτο ἄνευ τινὸς δυσκολίας. Τὰ στρατεύματα
γυμνάζονται τακτικῶς κατ' ἐκαστήν, καὶ τηροῦσιν ἐξαίρε-
τον πειθαρχίαν. Οἱ ἄποικοι δὲν θάρρουν εἰς τὸ νὰ ἐξακα-
λουθῇ τὰς γεωργικὰς των ἐργασίας πρὶν ἐπαναλάβω-
μεν τὰς προτέρας θέσεις μας, ὥστε νὰ συστῆλῶμεν τὴν
αὐθαδεῖαν τῶν Βεδουίνων, οἵτινες ἀλαζονεύονται διὰ τὴν
ἐκ τῆς Μεδείας ἀναχώρησιν μας. (Ἐφ. Μάλτας.)